

vending at gjøre imod hin Redaktion, at den vender op og ned paa Forholdet ved at opstille som Hovedregel, hvad der for Krigsmænd maa være Undtagelse, og omvendt.

Til § 50.

31) Flertallet finder Paragrafens Bestemmelse hensigtsmæssig, naar den indskrænkes til at gjælde i de Tilfælde, hvor Paagjældende har et militært Svært at udføre, og hvor han altsaa har særlig Forpligtelse til at være ædru; men udenfor disse Tilfælde finder man ingen tilstrækkelig Grund til en saadan Afvigelse fra, hvad almindelige Retgrund- sætninger tilsiqe.

31 a) Et Mindretal mener derhos, at der bør gives Krigsretten Bemyndigelse til under særlig fornildende Omstændigheder at nedsætte Straffen for Forbrydelse, begaaede i en Berøisthedens ubeluf- tende Grad af Drukkenskab, til det Halve.

Til § 51.

32) Udvalget har fundet Bestemmelsen i Pa- ragrafens sidste Stykke temmelig vilkaarlig, og man vilde ved at følge den deri angivne Regel utvivlsomt i mange Tilfælde komme til at fingere som Hoved- mænd Personer, om hvilke det var klart, at deres Virksomhed langtfra kunde karakteriseres som saa- danne. Derimod erkjender man Rigtigheden af den Tanke, der ligger til Grund for Bestemmelsen, at den Uldre eller Overordnede har den Forplig- telse ligesoverfor de Ungre og Underordnede at afholde dem fra Forbrydelse, og at det derfor kan være et skærpnde Moment, der særlig bør tages i Betragtning.

Til § 55.

33) Den foreslaaede Ændring tilsigter at fast- sætte en Minimumsstraf, hvilket man har fundet hen- sigtsmæssigt.

Til § 60.

34 og 35) De foreslaaede Ændringer ere nær- mest Redaktionsændringer.

Til § 64.

36) Ret aktionsændring.

Til § 65.

37) Men har ment at maatte gjøre det til ube- tinget Pligt selv for nære Slægtninge og Besvogrede at søge at hindre slige Forbrydelse, saa at Nedsæt- telse af Straffen for den unbladte Anmeldelse be- tinges deraf.

Til § 66.

38) Den foreslaaede Ændring er nærmest en Redaktionsændring.

Til § 69.

40) For Tydeligheds Skyld foreslaas efter „Baaben“ i Lin. 4 tilføjet „eller Ammunition“.

Til § 70.

44) Efter Paragrafens hele Indhold og Stilling maa det antages, at Paragrafen kun angaar Under- ordnede, der tiltage sig en Myndighed, der ikke tilkommer dem i det givne Tilfælde og man har derfor anset det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale det.

Til § 71.

45) De foreslaaede Ændringer tilsigte ikke nogen Realitetsforandring i Paragrafen, men kun at tydeliggjøre, hvad der formentlig har været Tan- ken i Lovbestemmelsen ved at medtage Tilfælde, som ere fuldstændig analoge med de i Paragrafen om- meldte, men ikke udtrykkelig omtalte.

Ny § efter § 76.

46) At et Forhold som det i den af Udvalget foreslaaede ny Paragraf angivne er strafbart, er indlysende, og da Forholdet ikke lader sig henføre under nogen anden Paragraf i Lovudkastet, har man anset det for nødvendigt at indsætte en Bestem- melse desangaaende. Forudsætningen i Paragrafen er selvfølgelig, at Henfigten ikke er at fremkalde Worden eller Forskyrrelse af betydeligt Omfang, da Forholdet da vilde falde ind under § 68, og man har derfor valgt de Straffebestemmelser, som findes anførte og som formentlig ville bringes i Anven- delse i de i § 75 omhandlede Tilfælde, som nær- mest kunne stilles lige med det i den nye Paragraf omhandlede.

Til § 80.

47) Den i Paragrafen foreslaaede Ændring er kun en Redaktionsændring.

Til § 81.

48) Flertallet har ment, at Paragrafen ikke har kunnet gjøres anvendelig paa saadanne Værnepligtige, der ved Gjenindkaldelse unblade at give Møde, hvorimod de bør behandles efter § 97. Efter Udkastets Redaktion ses det ikke med Sikker- hed, om dette har været Mening, og Ændringen tilsigter at fjerne denne Uklarhed.

Til § 86.

53) Redaktionsændring.

Til § 89.

56 og 57) Den første Ændring er foreslaaet af Hensyn til Bestemmelserne i Udkastets § 33, da man ved at beholde den nuværende Redaktion kom til at give dobbelt Tillæg til Straffen, nem- lig baade efter § 89 og §33, hvad dog anden- bart ikke er Mening. Man har derhos ment,